

Viipurin alueen syrjäytymisvaarassa olevien lasten ja nuorten tukeminen

Kumppani: Viipurin hyväntekeväisyssäätiö Dikoni

Hankkeen kuvaus:

Dikoni on hyväntekeväisyssäätiö, joka on tehnyt työtä vuodesta 1997 Viipurin kaupungissa ja sen lähialueilla. Dikonin turvakoti toimi aluksi päiväkeskuksena, sittemmin ympärivuorokautisena kotina. Vuonna 2010 turvakoti siirtyi Inkerin kirkolle ja tätä kautta siitä tuli myös Suomen Lähetysseuran tuen kohde. Vuodesta 2015 Dikoni on mukana myös Suomen Lähetysseuran kummityön ohjelmassa. Viipurin alueella lasten tilanne saattaa olla edelleen vaikea. Perheissä esiintyy perheväkivaltaa, alkoholismia, ja monet ovat työttömiä. Monilla alueen yksinhuoltajilla on hyvin haastavaa. Heistä moni kärsii köyhyydestä, mikä heijastuu monin tavoin lapsiin. Avun tarpeessa olevat lapset saattavat olla esimerkiksi orpoja, vanhempiensa laiminlyömiä, suurperheiden lapsia, entisiä lastenkotilapsia tai entisen Neuvostoliiton alueelta tulevien siirtolaisten lapsia. Siirtolaisperheet ovat usein paperittomia ja tulleet Viipuriin etsimään parempaa elämää ja työtä. Monet perheet elävät yhteiskunnan tukiverkkojen ulkopuolella, ja monilla lapsilla ei ole mahdollisuutta koulunkäyntiin.

Dikonin pääasiallisena tehtävänä on tukea ja auttaa vaikeista perhetilanteista tulevia lapsia ja heidän perheitään. Lapsen elämää pyritään tukemaan kokonaisvaltaisesti, koko perhettä tukien. Dikonissa asuu paljon lapsia, jotka tulevat sinne jaksoittain pitkiksikin ajoiksi ja palaavat taas kotiinsa. Usein tämä toistuu montakin kertaa. Dikoni pyrkii pitämään yhteyttä huostaan otettujen lasten vanhempiin. Se auttaa vanhempia etsimään työtä ja löytämään asunnon. Dikoni antaa myös psykologista tukea ja oikeudellista apua.

Dikonissa lapset elävät tavallista elämää, jossa on selkeä päivärytmi ja rutiinit. Siellä pyritään tukemaan lasta kaikin tavoin ja hänen perustarpeensa pyritään täyttämään. Hän saa asiantuntija-apua, ruokaa, vaatteita ja terveyspalveluita. Häntä autetaan koulunkäyntiin liittyvissä asioissa ja järjestetään harrastusmahdollisuuksia. Dikonin toiminnan perustana on kristillinen ihmiskäsitys. Dikoni tekee yhteistyötä lastensuojeluviranomaisten ja koulujen kanssa sekä Viipurin luterilaisen seurakunnan kanssa. Dikoni on yksityinen järjestö, minkä vuoksi se voi antaa kriisissä oleville ihmiselle apua välittömästi. Dikonin avunsaajat ovatkin niitä, jotka ovat jääneet yhteiskunnan tuen ulkopuolelle. Valtio ja kunta sen sijaan myöntävät apua hakemusten perusteella ja prosessi voi olla pitkä; avunsaanti ei myöskään ole itsestään selvä asia. Yhteistyötä tehdään sosiaaliviranomaisten ja koulujen kanssa. Lapset tulevat Dikoniin joskus poliisin tuomina, joskus vanhemmat tulevat itse lastensa kanssa pyytämään apua, joskus Dikonin henkilökunnalle tullaan kertomaan lapsesta tai perheestä joka tarvitsee apua.

Toiminta ja tulokset raportointiaikana 1-6/2017:

”Rakastan Dikonia, se on minun kotini ja ihmiset täällä ovat minun perheeni”, sanoo Maksim. Hän on 10-vuotias poika joka on saanut turvallisen paikan Dikonin turvakodista.

Tässä ote Dikonin johtajan kirjoittamasta puolivuotisraportista:

”Tämä aika on ollut lapsillemme hyvin rikas ja mielellään jaan teidän kanssa Dikonin kuulumisia. **Tammikuun tärkeä tapahtuma oli Aleksejn syntymäpäivän viettäminen.** Aleksej on saanut Dikonin kautta paljon ja näemme tällä hetkellä hedelmät meidän ja Jumalan työstä ,vaikka nuoren miehen tie aikuiseksi jatkuu vielä. Aleksej on lähtenyt opiskelemaan ja yhteys Dikoniin säilyy. Pyydämme että kannatte häntä jatkossa myös rukouksin. Tammikuussa Dikonin nuoret osallistuivat kirkon nuorisoleiriin Keltossa, jossa heillä oli myös vastuutehtäviä: vetivät ryhmätyöskentelyjä ja rukoushetkiä ja avustivat leirin musiikkitehtävissä. Tänä vuonna he ottivat mukaan leirille ystävänsä jotka eivät asu Dikonissa, ja toivomme sydämellisesti että nämä nuoret kohtaisivat Jeesuksen rakkauden.

Helmikuussa ensimmäinen voitto urheilukilpaussa! Niin kuin te tiedätte, kaikki meidän lapsemme harrastavat eri urheilulajeja. Lera tyttö osallistui judokilpailuihin joissa hän otti ensimmäisen sijan. Hän teki paljon työtä sen eteen ja se palkittiin tällä voitolla. Olemme Lerasta niin ylpeitä!

Maaliskuu alkoi perhejuhlalla, joka pidettiin 7. päivänä. Tämä on lapsillemme ja heidän vanhemmilleen erityinen hetki joka toivottavasti auttaa perheitä vahvistumaan. Lapset olivat jo kuukauden ajan suunnitelleet päivän ohjelmaa. Lapset odottivat kärsimättömästi koko aamupäivän. Juhla meni yli odotusten. Oli paljon hymyileviä kasvoja, naurua, kyyneleitä ja kiittollisuuden sanoja.

Mutta helmi- maaliskuussa kaupungissa käytiin läpi vaikeita aikoja: sosiaalisessa mediassa alkoi ilmestyä

ryhmiä joiden päämäärä oli vetää nuoria mukaan itsemurhiin. Dikonin psykologi päätti toimia heti ja järjestimme seminaarin koulujen pedagogeille; kuinka tunnistaa ja ennaltaehkäistä tällaisia tilanteita. Toinen seminaari, joka pidettiin vanhemmille, käsitteli miten tukea ja ymmärtää lasta. Kolmas osa pidettiin nuorille. Näihin tilaisuuksiin osallistui yhteensä 60 ihmistä. Saimme hyvin rohkaisevaa palautetta osallistujilta, jotka kertoivat että seminaari oli tosi hyödyllinen ja että he ovat iloisia Dikonin työtavasta välittömästi reagoida ja oikeassa ajassa tarjota oikeanlaista apua.

Huhtikuussa kaikki lapsemme osallistuvat pääsiäisjumalanpalvelukseen Viipurin seurakunnassa, esiintyivät ja lauloivat kirkossa. Me keskustelimme paljon mitä Jeesuksen ylösnousemus 2000 vuotta sitten merkitsee meille tänä päivänä.

Vielä huhtikuussa tapahtui todellinen ihme. Dikonin ovelle ilmestyi 17-vuotias poika. Hän oli heikossa kunnossa, huonosti pukeutunut ja hänessä näkyi väkivallan merkkejä. Poika pyysi meiltä apua. Saimme tietää että hän on asunut lastenkodissa ja hänen nimi on Vasilij.

Hän oli joutunut lastenkotiin 11 vuoden ikäisenä ja asunut neljässä eri sijaisperheissä mutta aina joutunut takaisin lastenkotiin. Kävi myös ilmi että Vasilij opiskelee ammattikoulussa mutta koska hänellä puuttuu taitoja elää itsenäisesti, hän on joutunut vaarallisiin tilanteisiin ja väkivallan kohteeksi kaupungilla ja asuntolassa jossa hän asuu. Tästä keskustelusta jäi mieleen Vasilin syvät ja läpitukevut sanat. Kun hän kääntyi minun puoleeni turvakodin johtajana, hän sanoi: Viktoria, ymmärrän että epäonnistuin elämässäni, mutta haluaisin aloittaa uudestaan. Antakaa minulle uusi mahdollisuus”. Tottakai me otimme hänet vastaan, melkein jo aikuinen mies, mutta siinä hetkeessä pieni poika. Hän heti alkoi aktiivisesti ottaa osaa Dikonin elämästä. Pelkäämme ennustaa tulevaa, koska aikuiset ovat tehneet hänelle paljon pahaa ja tuhonnut paljon hänen elämässä. Mutta me rukoilemme hänen toipumisen puolesta ja pyydämme teitäkin kantamaan hänet rukouksissanne. Tällä hetkellä Vasilij on aloittanut uudestaan opiskelun. Hän pääsi lääketieteelliseen instituuttiin, mutta asuu Dikonissa. Näemme miten hän arvostaa tätä mahdollisuutta jonka Dikoni hänelle antoi.

Tämän jälkeen tuli ihana toukokuu joka tarkoitti kouluvuoden päättymisen lapsillemme, ja myös hoitajille työn helpotus. Monta kertaa näin hoitajat kun panivat lapset nukkumaan, itse nukahtamassa lasten viereen. Tästä lapset olivat tietysti onnellisia. **Koulun päättäjaislahjaksi veimme kaikki lapset teatteriin.**

Kesäkuussa teidän avullanne järjestettiin Dikonin perinteinen kolmen viikon kesäleiri.

Vuokrasimme leiripaikan järven rannalta ja leiri toimi samalla kuntoutusleirinä jossa käsiteltiin tärkeitä aiheita lasten kanssa. Meidän leirimme oli hyvin urheilupainotteinen ja oli mukava katsoa lasten iloisia hetkiä kun ylittivät omat urheilusuorituksensa. Leirillä oli mukana johtaja, hoitajat ja psykologi. Apulaisina toimivat m.m Dikonin nuoret. Tämä on hyvin tärkeä aika meille ja meidän lapsillemme, kolme viikkoa olemme yhdessä ja meidän aikuisten aika on kokonaan omistettu lapsillemme ja yhdessä opimme voittamaan elämän vaikeuksia”.

Kummiyhdyshenkilö ja Venäjän kirkollisen työn koordinaattori Christina Heikkilä jatkaa:

Nadja tekee matematiikan läksyjä ja saa apua Marinalta ja Viktorialta.

Vierailen sateisena iltapäivänä Dikonin turvakodissa. Viktoria on minua vastassa Viipurin juna-asemalla. Kätevästi ja nopeasti olen päässyt Helsingin suunnasta Allegro-junalla. Koululaiset tulevat vuorotellen ovesta sisään, koulupäivä on päättynyt. Tänä syksynä on aloittanut kaksi tyttöä ensimmäisellä luokalla ja kaiken kaikkiaan Dikonista lähtevät aamuisin 15 koululaista kouluun. Koulupäivän jälkeen odottaa välipala ja läksyjen teko. Nadja tulee halailemaan ja kertoo että huomenna vietetään opettajien päivää koulussa. Silloin on

juhla ja opettajat saavat kukkia ja erityistä huomiota. Vähän myöhemmin Nadja istuu keskittyneenä pöydän ääressä ja kirjoittaa vihkoon matematiikkatehtäviä. ”Läksyjä riittää ja autamme lapsia läksyjen teossa”, kertoo Marina. Marina on Dikonin uusi työntekijä. Dikonin johtaja on kaivannut jo pitkään omaa sihteeriä ja apulaista. ”Marina hoitaa vähän kaikkea, niin kun me kaikki täällä”, nauraa Viktoria. Ensimmäiseksi työtehtäväksi Marina sai osakseen luoda jokaiselle lapselle henkilökortin jonka avulla seurataan lapsen tilannetta ja kehitystä. Suunnitteilla on myös Dikonin omat nettisivut, jonka avulla Dikonin toiminta tulee tutuksi myös laajemmin. Marina on koulutukseltaan peruskoulun opettaja ja hänen tehtäviinsä kuuluu myös lasten matematiikan taitojen kohentaminen ja kotitehtävissä auttaminen. Marina on kotoisin Petroskoista ja on kirkon kautta oppinut tuntemaan Dikonin johtajan, mutta Dikoni on hänelle uusi paikka. Pikkuhiljaa opin lisää tehtävässani, hän kertoo. Viktoria toivoo että Marinasta kasvaisi taitavaksi työntekijäksi josta hänelle voisi olla iso apu.

Dikonin laajennusprojekti on vihdoinkin päättynyt.

Iso työ on tehty vuoden ajan ja nyt syyskuussa lapset saivat muuttaa omiin huoneisiin. Muutos on merkittävä. Aikaisemmin oli vain tyttöjen huone ja poikien huone.

Teini-ikäiset tytöt sisustivat oman huoneensa

Nyt löytyy 9 uutta makuuhuonetta. Lapset ovat tyytyväisiä ja iloisia uusista tiloista. ”Kaikki saivat muuttaa haluamiinsa huoneisiin”, kertoo Viktoria. Kurkistamme käytävän ovista sisään. Teini-ikäisten huoneissa on paikkoja kahdelle. Nuorempien lasten huoneista löytyy kaksi kerrossänkyä jokaisessa huoneessa. Käytävän viimeinen huone kuuluu Dikonin pienimmille, aukaisemme heidän ovea varoivaisesti, koska lapset nukkuvat niin suloisesti ja syvästi päiväuniaan. Tilat ovat hienoja. ”Projektin on hyvin onnistunut vaikka on vaatinut paljon paperityötä, koordinointia, hankintoja ja matkoja Viipuriin”, kertoo lähetystyöntekijä Andrey Heikkilä jolla on ollut kokonaisvastuu projektista. Nyt henkilökunnalla on myös oma huone ja oma vessa, mistä ovat tosi kiitollisia. Lähetysseuran avulla ja tuella tämä tärkeä projekti tuli mahdolliseksi, kiitokset kaikille jotka ovat kantaneet projektia rukouksin ja lahjoituksin. Mutta työ Dikonin kanssa jatkuu.

Keittiö ja ruokala sekä muut tilat vanhalla puolella vaativat pintaremonttia. Huoneiden seinät ja lattiat ovat kuluneita ja keittiössä tarvitaan tehokkaampia työskentelytiloja. Myöskin avun tarve Viipurissa on edelleen suuri. Viktoria kertoo kahdesta uudesta perheestä jotka tarvitsevat tällä hetkellä apua: nyt kartoitetaan tilannetta ja katsotaan mitkä ovat perheiden akuutisimmat avuntarpeet.

Leningradin alueella löytyy paljon lapsia ja perheitä jotka ovat suuressa avuntarpeessa.”-

Dikoni on myös kehittynyt paljon viime vuosina ja sen toiminta tällä alueella on tullut entistä tärkeämmäksi”, lähetystyöntekijä Andrey Heikkilä toteaa. ”Haluamme nostaa lapsen esille ja muuttaa sitä tapaa, jolla yhteiskunta toimii perheiden ja heikossa asemassa olevien kanssa. Toiveeni on, että Dikonin esimerkin mukaan syntyisi muita samanlaisia paikkoja, haaraosastoja”, Viktoria Shutova kertoo. Remontin lisäksi Lähetysseura tukee Dikonin hallinnon kehittämistä niin, että toiminta täyttää valtion vaatimukset. Näin turvakoti toimii kestävämmällä pohjalla, eikä sen tarvitse olla huolissaan valtion tarkastaessa säännöllisesti sen kirjanpitoa, henkilökuntaa, turvallisuutta jne.

Lapsilla on erityinen paikka Viktorian sydämessä. Viktoria on toiminut turvakodin johtana vuodesta 2013. Hän on energinen ja taitava ihminen tässä tehtävässä. Hän on saanut lahjan toimia lasten parissa. Paljon aikaa menee kuitenkin papereiden kanssa ja käytännön järjestelyihin.” Kun saan iltaisin istua lasten sängyn reunalla ja kuunnella ja keskustella lapsen kanssa, se on antoisin hetki tässä työssä”. Koulutukseltaan hän on lääkäri ja työskentelee myös kaupungin ensi-avussa. Lääkäriin työ johtajan työn ohella auttaa ylläpitämään yhteyksiä moniin paikkoihin, mikä on turvakodin kannalta välttämätöntä: sairaloihin, kouluihin, sosiaaliviranomaisiin.

Yksi Dikonin tavoitteista on vaikuttaa ympäröivän yhteiskunnan asenteisiin ja myöskin nostaa esille yhteiskunnan ongelmia. Viktorian mukaan asenne perheiden tilanteeseen on yhteiskunnassa muuttumassa. Venäjällä on tavallista, että ongelmatilanteissa vanhemmilta otetaan pois oikeus vanhemmuuteen. Lapset päätyvät lastenkotiin, jossa yhteydet vanhempiin useimmiten katkeavat. Nykyään valtion toiminnassakin pohditaan, miten perheyhteys voitaisiin säilyttää. Viktoria on saanut esitellä Dikonin mallia. Dikoni on järjestänyt myös seminaareja, jotka ovat saaneet huomiota paikallisella TV-kanavallakin. Myönteistä palautetta saivat nuorten parissa toimiville järjestetyt seminaarit ja vanhempien ja nuorten keskustelutilaisuudet, jotka järjestettiin helmikuussa sen jälkeen, kun verkossa pelattava peli johti nuorten parissa itsemurhiin. Suunnitteilla on myös perheväkivaltaa käsittelevää seminaari. Viktoria toteaa, että aihe on arka ja sitä on vaikea käsitellä, mutta hyvin ajankohtainen.

”Dikonissa jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas. Kannustamme lasta ja uskomme häneen. Anamme lapsille toivoa. Jokaisella on edessä oma elämäntiensä, täällä me annamme eväitä elämää varten: opetamme, tuemme, rakastamme, otamme syliin ja välitämme jokaisesta. Kaikki ovat Jumalan luomia, yhtä arvokkaita ja meidän tehtävä on rakastaa heitä.”

Masha ja Nastja syövät välipalaa koulupäivänsä jälkeen

Terveiset ja kiitokset tukijoille:

Kiitos kaikesta tuestanne ja rukouksistanne! Teidän avulla paljon lapsia ja perheitä saavat apua Dikonin kautta. Kiitämme uusista tiloista jotka Dikoni sai ottaa käyttöön syksyllä. Rukoilemme lasten koulunkäynnin puolesta, varjele myös koulutiellä. Rukoillaan edelleen jokaisen turvakodin lapsen ja nuoren puolesta. Rukoillaan viisautta ja voimia kaikille työntekijöille ja erityisesti Dikonin johtajalle Viktorialle sekä uudelle työntekijälle Marinalle. Rukoillaan myös Jumalan siunausta kaikille Viipurin lapsille ja perheille, joita Dikonin kautta tuetaan tavalla ta toisella.

Viktoria ja Tjoma